

Polska Partja Socjalistyczna.

Żołnierze!

Poszliście do wojska. Różne przyczyny skłoniły Was do tego. Jeden poszedł, bo chce walczyć o wolność kraju, drugi, bo w domu nie miał co jeść i w co oblec swe ciało.

Jesteście żołnierzami. Włożyliście mundur i oznaki woj-skowe, ale nie przestaliście być synami chłopów i robotników. Synami ojców, którzy za ciężką swą pracę cierpią głód i nędzę, za oddanie społeczeństwu całej swej siły—poniewierkę.

Jesteście synami ludu pracującego i wobec tego ludu macie proste i określone obowiązki.

Kiedy lud robotniczy podniesie się do walki o swe prawa i wolność, wy, żołnierze, wy, dzieci ludu nie możecie go opuścić, lecz poprzeć go w tej walce, pomódz mu do zwycięstwa.

Mie przeciw Ludowi, lecz z Ludem musicie stanąć!

A mówimy Wam dziś o tem, bo wezwali Was do wojska głównie dla obrony wrogów ludu przed gniewem klas pracu-jących.

Z samych wrogów pracujących warstw, zło-żony jest rząd dzisiejszy. Niema tam przedstawicieli ani chłopów, ani robotników, tylko sami obrońcy obszarniczej szlachty, fabrykantów i paskarzy.

Blizka zaś jest godzina, kiedy chłopci i robotnicy wystąpią z żądaniami wolności politycznej, wywłaszczenia wielkich obszar-ników i fabrykantów.

Blizka godzina walki o prawa ludności pra-cującej.

Żołnierze!

Nie możecie stać się obrońcami zgrai obszarniczo-fabry-kanckiej, wysysającej ostatnie soki z biednych chłopów i robo-tników miejskich jak i wiejskich. Nie możecie stać się wtedy grabarzami wolności i praw ludu polskiego. Oreź swój zwró-cić musicie nie przeciw robotnikom i chłopom, swym braciom i ojcom—lecz przeciw ich i swoim tyranom.

Poszliście bronić Ojczyzny i to niech będzie nadal waszym celem. Walkę z najeźdźcą i wyzyskiwaczami o budowę Pol-skiej Republiki Demokratycznej—prowadzą i będą prowadzić robotnicy i włościanie. I pamiętajcie, że Ojczyzna to nie puste słowo, które dla wyzyskiwacza znaczy—wielki zysk bez pracy, lecz Ojczyzna to ta społeczność chłopska i robotnicza, gdzie panowie obszarnicy, fabrykanci i paskarze są jak ta wiecznie zielona i strojna jemiola na dębie.

Nie pasorzytów bronić, lecz z ludem iść — to Wasze przykazanie!

Żołnierz polski nie zdradzi swych braci i ojców!

Niech żyje Socjalizm!

Niech żyje Rewolucja!

Niech żyje Polska Republika Ludowa!

**Centralny Komitet Robotniczy
Polskiej Partji Socjalistycznej.**

Warszawa.—Listopad 1918 r.